

Ἐκ μὲν οὖν τούτων ἕτερον οὐθὲν γίνεται· ἡ δὲ πλατεῖα προσπέφυκέ τε μόνῃ τῷ ἐντέρω καὶ ἀποτίκτει οἶον σικύου σπέρμα, ᾧ γινώσκουσι σημείω οἱ ἰατροὶ τοὺς ἔχοντας αὐτήν.

(4) Γίνονται δ' αἱ μὲν καλούμεναι ψυχαὶ ἐκ τῶν καμπῶν, αἱ γίνονται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν χλωρῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς ῥαφάνου, ἣν καλοῦσιν τινες κράμβην, πρῶτον μὲν ἔλαττον κέγχρου, εἶτα μικροὶ σκώληκες ἀυξανόμενοι, ἔπειτα ἐν τρισὶν ἡμέραις κάμπαι μικραὶ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀυξηθεῖσαι ἀκινήτιζουσι, καὶ μεταβάλλουσι τὴν μορφήν, καὶ καλοῦνται χρυσασαλλίδες, καὶ σκληρὸν ἔχουσι τὸ κέλυφος· ἀπτομένου δὲ, κινουῦνται. Προσέχονται δὲ πόροις ἀραχνιώδεσιν, οὔτε στόμα ἔχουσαι, οὔτ' ἄλλα τῶν μορίων διάδηλον οὐθὲν· χρόνου δ' οὐ πολλοῦ διελθόντος, περιρρήγνυται τὸ κέλυφος, καὶ ἐκπέτεται ἐξ αὐτῶν πτερωτὰ ζῶα, ἃς καλοῦμεν ψυχάς. (5) Τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ὅταν ᾧσι κάμπαι, τρέφονται καὶ περίττωμα ἀφιᾶσιν· ὅταν δὲ γένωνται χρυσασαλλίδες, οὐθενὸς οὔτε γεύονται, οὔτε προίενται περίττωμα. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τᾶλλα ὅσα γίνεται ἐκ σκωλήκων, καὶ ὅσοι ἐκ συνδυασμοῦ γίνονται ζῶων σκώληκες, καὶ ὅσοι ἄνευ ὀχείας. Καὶ γὰρ οἱ ἐκ τῶν μελιττῶν καὶ ἀνθρηνῶν καὶ σφηκῶν, ὅταν μὲν νέαι σκώληκες ᾧσι, τρέφονται τε καὶ κόπρον ἔχοντες φαίνονται· ὅταν δ' ἐκ τῶν σκωλήκων εἰς τὴν διατύπωσιν ἔλθωσι, καλοῦνται μὲν νύμφαι τότε, οὐ λαμβάνουσι δὲ τροφήν, οὐδὲ κόπρον ἔτ' ἔχουσι, ἀλλὰ περιειργμένοι ἀκινήτιζουσιν ἕως ἂν ἀυξηθῶσιν· τότε δ' ἐξέρχονται διακόψαντες ᾧ καταλήλιπται ὁ κύτταρος. (6) Γίνονται δὲ καὶ τὰ ὑπερα καὶ τὰ πηνία ἐκ τινῶν τοιούτων ἄλλων, αἱ κυμαίνουσι τῇ πορείᾳ καὶ προ-